

paa at jeg betragter det som en Feil at henvise Lovforslaget til Finantsudvalget. Jeg skal hermed slutte, idet jeg beder det ærede Finantsudvalg, som altsaa rimeligvis faar dette Lovforslag til Behandling, eller et andet Udvalg, som det mulig maatte blive henvist til, om at tage velvilligst muligt paa Sagen og om muligt skaffe os et Statsbane-anlæg ad Viborg og derigjennem ad Esbjerg til i Stedet for en Statsbane fra Hobro til Løgstør.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa atter minde om, at Spørgsmaalet om, til hvilket Udvalg Sagen skal henvises, ikke foreligger endnu.

Indenrigsministeren (Ngerslev): Jeg vil unægtelig anse det for ønskeligt atter nu at komme ind paa at tale om Retningen af Jernbanerne. Jeg tror, at man derved vilde komme til Noget af det, man kalder at tørste Langhalm. Det Spørgsmaal er behandlet saa ofte og saa omfattende her i Folkethinget, at jeg ikke tror, at der kan være særlig Trang til yderligere at udtale sig derom. Jeg kan ogsaa henvise til Motiverne til det Lovforslag, der blev forelagt i Samlingen 1885—86, og som ogsaa det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og flere Andre vare inde paa. I disse Motiver er det Spørgsmaal meget udførligt behandlet. Der er en anden Grund, hvorfor jeg ikke anser det for tiltrækkende at komme ind paa Baneretningen. Naar man er lidt scenevant i Folkethinget, kan man — med al Respekt for alle ærede Medlemmers Overbevisning og Dnske om at se objektivt paa Sagen — naar man hører et Medlem fra den eller den Valgkreds faae Ordet, vide og har forud paa Fornemmelsen, hvilken Retning han vil tale for. Altsaa tilstaar jeg, at det gjør ikke det allerstørste Indtryk paa mig, men jeg indrømmer selvfølgelig, at det er meget naturligt, at Enhver hævder sit Standpunkt. Imidlertid tror jeg ikke, at man derved kan bringe mig bort fra, hvad jeg er kommen til efter omhyggelig Overvejelse og anser for det Rette, men selvfølgelig er jeg tilgængelig for alle Oplysninger og for Paavirkning. Det har jeg været hidtil, og det vil jeg være fremdeles. Jeg vil blot gjøre en Bemærkning og minde om det Standpunkt, jeg har indtaget tidligere om Liniespørgsmaalet, og det er, at Liniespørgsmaalet Viborg betragter jeg som vækkende langt ud over Viborg, vækkende ind paa en ydste Midtbane, mindst til Silleborg eller Herning eller et andet Punkt. Spørgsmaalet har altsaa en anden

Betydning, og jeg tror ikke, at det skal løses paa denne Lov. Jeg fastholder altsaa Loven, som jeg har tilladt mig at foreslaa den. Den ærede sidste Tale klagede over, at man nu forlangte et saa stort Tilskud fra Staten til en Statsbane, men det ærede Medlem maa jo erindre, at akkurat det Samme, som man forlanger her, har man forlangt for mange Aar tilbage og faaet til den vestjydske Bane og til Baner i forskellige Egne af Landet. Altsaa er det ingenlunde noget Nyt, man forlanger, men et saadant Tilskud er udredet mange Gange og kan ikke siges at være byrdefuldt. Sammenligner man Tilskudet med, hvad der udredes af Staten til private Baner, kan man heller ikke kalde det stort, saaledes som det staar særlig i denne Lov. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at 50,000 Kr., som der staar i denne Lov, er, hvad der oprindelig var foreslaaet af Regeringen. Det kan jeg altsaa holde fast ved, og hvis ærede Medlemmer ville læse Motiverne til Lovforslaget, ville de finde opgjort, at 50,000 Kr. paa dette Lovforslag, naar det sættes i Forhold til, hvad der efter Befolkningens Tæthed ydes til Anlaag andet Steds, betyder det Samme som 80,000 Kr. paa Jyn, Sjælland og Dithynten af Jylland. Følgelig er det ingenlunde en Inkonsekvents, naar man foreslaar den høiere Sum for den Bane, der er Tale om at bygge paa Sjælland. Det korresponderer ret vel paa det Punkt. Endnu er der en Bemærkning, jeg ønsker at gjøre om Aalestrup, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) var inde paa. Det ærede Medlem nævnte med Hensyn til Aalestrup, at det var den Bane, der vilde betjene det største Opland. Der er Noget i det. Naar ærede Medlemmer ville efterse de oprindelige Motiver, vil det findes udregnet — det er jo en Kalkule — at der kan antages at blive betjent 5,100 Tdr. Hartkorn og 20,700 Indvaanere ved Linien om ad Aalestrup, men 4,500 Tdr. Hartkorn og 18,700 Menneffer ved en Linie over Huislev Mølle, som er den direkte Linie. Naar jeg mener, at Aalestruplinien egentlig kun bør fastholdes — et Standpunkt, som jeg for Resten kan komme i Tale paa — naar dertil knyttes en Sidelinie til Viborg, er det, fordi jeg mener, at naar man ikke faar en Sidebane til Viborg, vil det overfor Viborg være mindre billigt at gaa til Aalestrup. Det er den Betydning, jeg har lagt i det Standpunkt.

Jeg skal ikke blande mig i Forhandlingerne om, hvorledes denne Sag skal behandles i Udvalg, da det ikke vedkommer mig, men en Bemærkning skal jeg dog gjøre